

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vtrum hoc opus debeat fieri in statu gratiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Cur Papa non possit vno die exhaurire Purgatorium.

Respondet Caietanus opusculo 16. quæst. 5. id fieri non posse: quia Indulgentiæ ijs duntaxat defunctis profunt, qui, vt prodesse, meruerunt. Ij autem id meruerunt, qui, dum viuere, conati sunt, quantum in ipsis erat, pro peccatis suis satisfacere.

Verùm hæc sententia passim reijcitur, vt ostendit Sotus d. 21. q. 2. ar. 3. sub finem: Omnes enim, qui in gratia discedunt, capaces sunt cuiusuis influxus meritorum Christi, qui per Indulgentias dispensatur. Non enim fundamentū communionis suffragiorum Ecclesiæ est particulare aliquod meritum, sed status gratiæ, ob quem satis digni sunt qui iuuentur. Et hoc solum vult D. Augustinus lib. De cura pro mortuis, cap. 1. & in Enchiridio cap. 109. cum ait, *illis prodesse suffragia, qui meruerunt, vt sibi prodesse possent*: solum enim damnatos excludit; vt patet ex diuisione, quam ibi instituit.

Respondeo ergo: Pontificè id non posse præstare, quia non subest causa, ob quam potestate Clauium tam ingens dispensatio fieri queat: atqui dispensatio sine iusta causa est irrita.

CAPVT VI.

De Indulgentijs Viuorum?

42 Notandum est: Ex communi sententia saltè hæc duo requiri ex parte suscipientis: Alterum, vt sit in statu gratiæ; qui enim est in statu peccati mortiferi, non est capax remissionis peccati. Alterum est, vt præstet opus præscriptum.

D V B I V M I.

Vtrum hoc opus debeat fieri in statu gratiæ?

43 Verior opinio negat.

Respondet: Etsi Caietanus & quidam alij contrarium sentiant, probabilius est non esse necessarium, vt totum opus, quod præscribitur, fiat in statu gratiæ; sed sufficere, vt vltimum, in quo Indulgentia debet obtineri, fiat in gratia. Ita Paludanus d. 20. q. 4. ar. 3. D. Antoninus p. 1. tit. 10. cap. 3. §. 5. in fine. Siluester verbo *Indulgentia*, num. 20. citans Archidiaconum pro hac sententia. Corduba q. 21. & 22. Nauarr. notab. 19. num. 19. Et in expositione Iubilæi Gregorij XIII. expressè docet, satis esse, vt homo sit in gratia tempore Indulgentiæ consequendæ, quamuis antea in statu peccati templa visitauerit, vel ieiunauerit. Additque Romæ hoc vltimo Iubilæo Bullam Gregorij ita fuisse intellectam; & omnes ferè Theologos & Canonistas ante & post Caietanum, contra Caietanum sentire.

Probatur Primò: Opus quod ad Indulgentias requiritur, non requiritur tanquam meritum Indulgentiæ, seu remissionis peccatorum; sed tanquã dispositio & conditio quædam: atqui opus pium, factum etiã in statu peccati, potest esse dispositio ad Indulgentias: ergo non est necesse, vt fiat in statu gratiæ.

Maior patet. Minor probatur: Quia opus pium factum extra gratiam est dispositio ad gratiam & reconciliationem; cur etiam non sit dispositio ad consequendas Indulgentias?

Dices: Meritum Christi non posse applicari ad remissionem peccatorum per opus mortuū: ergo.

Respondet Primò: Etsi fortè per tale opus

non possit completè applicari; tamen nulla est ratio, cur non possit applicari inchoatè per illud tanquam per dispositionem, sic vt completa applicatio fiat per vltimum opus, quod ponimus fieri in statu gratiæ: sicut per confessionem & attritionem applicatur Christi meritum inchoatè, per absolutionem completè.

Respondeo Secundo: Applicationem meritorum Christi in Indulgentijs propriè non fieri per ipsum opus nisi dispositiue, sed per intentionem seu absolutionem Pontificis.

Probatur Secundo: Preces, ieiunia, & alia pia opera, facta in statu peccati, valèt ad auertendam Dei iram, seu flagella temporaria, vt patet in Niuiitis & in Achab, quos credibile non est fuisse per poenitentiam iustificatos. Valent etiã ad disponendum populum ad vitæ emendationem, & reconciliationem cum Deo: atqui huiusmodi fines spectat Pontifex in concedendis Indulgentijs: ergo habet causam idoneã eas concedendi, quamuis opus totum non fiat in statu gratiæ.

Probatur Tertio: Quando conceduntur Indulgentiæ in forma Iubilæi, vsus Ecclesiæ habet, vt fideles triduo antè ieiunent, & postea confiteantur & communicent. Quòd si totum opus præscriptum deberet fieri in gratia; oporteret antè omnia confiteri, deinde ieiunia, & reliqua obire: nam certum est, plerisque ante confessionem non iustificari.

Probatur Quarto: In anno Iubilæi Romæ præscribitur, vt per 30. dies incolæ, & externi per 15. visitent Basilicas, vt patet Extrauag. *Antiquorum*, De poenitent. & remissionibus: tamen moraliter vix fieri potest, vt omnes istæ visitationes passim ab hominibus rudibus præstentur in statu gratiæ.

Aduerte tamè, semper esse securius, vt totum opus fiat in gratia: quia cõtraria sententia nõ est omnino certa. Quòd si nõ totum fiat, saltem curandū vt pars fiat in gratia: nam pro ea parte Indulgentiam consequeris, quamuis fortè contraria sententia esset vera, vt rectè docet Nauar. suprà, nu. 19. Intentio enim Pontificis est, dare illam vel in totum vel in partem, quantum potest, & causa patitur.

D V B I V M II.

Vtrum Indulgentia reuiuiscat id est: Vtrum is, qui eas percepit in statu peccati mortiferi, fructum consequatur, quando resurgit?

Respondet: Non reuiuiscere: si enim tempore susceptionis Indulgentiæ non sis in statu gratiæ, nihil postea consequeris. Est communis sententia, vt docet Corduba quæst. 21. Ratio est: Nam tenor earum solum est, eas concedi tempore certo: ergo, si tunc sis indispositus, nihil postea consequeris, quia non applicantur. Possent tamen Pontifex statuere, vt tunc valere incipiant.

Dices: Satisfactio Sacramentalis reuiuiscit, cur non etiam Indulgentiæ?

Respondet: Est dispar ratio: Tum quia ipsa satisfactio applicat nobis Christi merita, tanquam ea in se continens: vnde siue simus dispositi, siue non, per eam applicantur nobis absolutè. In Indulgentijs autem non applicantur nobis per opus pium, sed per Ecclesiæ intentionem, quæ non in-

Sufficit vt vltimum opus fiat in gratia.

44 A simili.

Ab vsu Ecclesiæ.

Securitas est vt totum opus fiat in gratia.

45 Non reuiuiscunt Indulgentiæ, etsi Papa id posset statuere.

